

ANALIZA SWOT
– WSPÓŁPRACA MIASTA KRAKOWA Z ORGANIZACJAMI POZARZĄDOWYMI

MOCNE STRONY

- Duża liczba zarejestrowanych i działających organizacji pozarządowych
- Różnorodność obszarów działania krakowskich NGOs
- Duża aktywność NGOs,
- Duży potencjał w zakresie innowacyjności krakowskich NGOs – duża sprawność merytoryczna, obecność wśród aktywistów wielu specjalistów i ekspertów tematu
- Krakowskie organizacje rozwijają się – nabywają kompetencje pozwalające na partnerstwo w zakresie realizacji zadań publicznych
- Powstanie Krakowskiego Porozumienia Organizacji Obywatelskich, które stara się prowadzić konsekwentne rzecznictwo interesów krakowskich organizacji wobec UMK
- Duża liczba punktów doradczych z MOWIS na czele, w tym punktów prowadzonych przez organizacje pozarządowe (BIS)
- Wzrastające zainteresowanie przedstawicieli gminy Kraków działalnością NGOs – obecność problemów NGOs w bieżącej polityce miasta (przyjęcie uchwał o: konsultacjach społecznych, Wieloletnim Programie Współpracy, Dzielnicowych Centrach Współpracy, opracowanie i przyjęcie regulaminu Komisji Dialogu Obywatelskiego)
- Szersze otwarcie UMK na organizacje pozarządowe, m in.: inicjatywa wspólnego tworzenia założeń współpracy - uspołeczniony procesu budowania Wieloletniego Programu Współpracy, szerokie i rzeczywiste konsultacje społeczne w zakresie opracowania regulaminu Komisji Dialogu Obywatelskiego, kompetentna i otwarta na rozwój współpracy osoba odpowiedzialna za współpracę UMK z NGOs-ami,
- Miejski Ośrodek Wspierania Inicjatyw Społecznych – bezpłatne udostępnianie sal dla NGOs, inicjatywy podejmowane na rzecz organizacji pozarządowych (grant norweski)

SŁABE STRONY

Słabości organizacji pozarządowych

- Duże zróżnicowanie organizacji pozarządowych (NGOs): mimo dużej liczby, wiele z nich to organizacje małe, o niedużym potencjale organizacyjnym, administracyjnym, wykonawczym, czasem merytorycznym w tym w szczególności:
 - słaba kondycja finansowa krakowskich NGOs (mały potencjał finansowy, niewielkie zróżnicowanie źródeł finansowania- „wiele organizacji wisi na grantach miasta”)
 - słaba infrastruktura techniczna (lokal, zasoby materialne)

- słaby potencjał administracyjny część organizacji – trudności z profesjonalnym rozliczeniem zadań publicznych
- Postawy roszczeniowe przedstawicieli NGOs, niedostatek postaw partnerskich w dialogu, „ustawianie się” w roli petenta;
- Niska kultura współpracy pomiędzy samymi NGOs:
 - niewystarczający poziom integracji i współpracy sektora pozarządowego,
 - niskie zaangażowanie krakowskich NGOs w działalność na rzecz rozwoju sektora wychodzącą poza wąskie „interesy” organizacji
 - organizacje nie wiedzą jak prowadzić skutecznie działania rzecznicze,
 - mało działań rzeczniczych (np. o charakterze branżowym), sektor pozarządowy nie jest konsekwentny w tych działaniach (deklaratywna aktywność)

Słabości struktur miasta

- Nadmierna instytucjonalizacja UMK, niewykorzystywanie w pełnym stopniu założeń konstytucyjnej zasady pomocniczości, np.:
 - * Miasto powołuje instytucje zamiast realizować zadania w trybie partnerstwa publiczno-społecznego
 - * Miasto przejmuje pomysły bez włączania ich inicjatorów (np. Ogród Doświadczeń)
- Niska jakość aktów prawa miejscowego oraz dokumentów kształtujących współpracę, pod względem prawnym, opóźnienia w ich uchwalaniu
- Zbyt rozbudowana biurokracja dotycząca zlecania zadań publicznym organizacjom
- Brak jednolitych standardów (w poszczególnych wydziałach) w zakresie procedur konkursowych i rozliczania dotacji (urzędnicy wymagają szerszej dokumentacji niż to wynika z ustawy - asekuracyjność urzędników)
- Brak ciągłości finansowania zadań zleczanych przez Miasto, mało kontraktów wieloletnich, konkursy jak również wyniki konkursów są późno ogłaszane, co utrudnia poprawną realizację zadań publicznych przez organizacje
- Zła polityka dystrybucji środków publicznych:
 - polityka polegająca na dawaniu bardzo małych dotacji (niepozwalających na efektywną realizację zleczanych zadań) wielu organizacjom
 - duże dysproporcje w wielkości dotacji (kultura)
 - faworyzowanie dużych organizacji i w konsekwencji wspieranie monopolizacji poszczególnych obszarów działań społecznych;
- Niedostateczna transparentność, spójność, jasność niektórych procedur – np. procedurach konkursowych, powodująca w najlepszym wypadku niedoinformowanie NGOs, w najgorszym wypadku wywołująca podejrzenia o „korupcję” i faworyzację wybranych organizacji
- Niewystarczająca polityka informacyjna miasta: brak lub niewystarczająca ilość informacji, niewystarczająca przejrzystość systemów informacyjnych, przekazywanie informacji do publicznej wiadomości nieczytelnym, zbyt sformalizowanym i urzędowym językiem,
- Niedostosowanie harmonogramów działań do rzeczywistych potrzeb i kalendarzy działalności NGOs (np. w edukacji): nieadekwatność terminów, krótki czas reakcji dla

NGOs, długi dla administracji, brak konsekwencji niedotrzymywania terminów dla administracji

- UMK nie wykorzystuje dostępnych narzędzi skutecznego wspierania organizacji we wzmacnianiu potencjału finansowego (brak funduszu wkładów własnych, który mobilizowałby NGOs do dywersyfikacji źródeł dochodów, brak działań UMK stymulujących ekonomizację NGOs)
- UMK nie wykorzystuje wszystkich możliwych obszarów wsparcia NGOs, np. w zakresie współpracy międzynarodowej NGOs w ramach miast partnerskich; w zakresie bezpieczeństwa obywateli (obywatelskie inicjatywy ds. bezpieczeństwa na poziomie dzielnicy)
- Niestabilność organizacyjna UMK- rotacja pracowników, brak ciągłości w realizacji strategii, planów działania, finansowaniu przedsięwzięć;
- Niska jakość obsługi przedstawicieli NGOs w administracji: część urzędników jest niekompetentna, niezaangażowana w pracę, arogancka, pozoruje pracę, utrzymuje relację na poziomie „urzędnik-petent”
- UMK w niewielkim stopniu wykorzystuje krakowskie NGOs w polityce promocyjnej Miasta
- Niewystarczająca współpraca Dzielnic z NGOs (ograniczenia prawne wynikające z faktu, iż dzielnice nie mają osobowości prawnej, Rady Dzielnic są nie przygotowane do współpracy)

Problemy obustronne -systemowe:

- Niedoskonałość procesów konsultacji społecznych:
 - słaba polityka informacyjna w tym zakresie, słaby wizerunek narzędzia w oczach ngo, do części organizacji nie docierają informacje o konsultacjach, część organizacji z góry odrzuca udział w konsultacjach z uwagi na ich małą skuteczność i niską efektywność
 - mała efektywność konsultacji społecznych ,
 - niewielkie zainteresowanie NGOs udziałem w konsultacjach społ. ,
 - nieprzygotowanie większości urzędników i NGOs do konsultacji (brak wiedzy jak to robić skutecznie),
 - Niedostateczna ilość konsultacji z udziałem ekspertów tematu – być może warto było by je organizować przed konsultacjami otwartymi;
 - niedocieranie, lub nie korzystanie z wiedzy eksperckiej zgromadzonej w ngo
- Brak systemu ewaluacji we współpracy Gminy z organizacjami pozarządowymi : brak oceny wykonawstwa zadań publicznych powierzanych do realizacji NGOs, niedostateczny monitoring realizacji programów i strategii, brak oceny samej współpracy (całościowo)
- Programy, plany działania – często ograniczają się do katalogu zadań publicznych zleczanych do realizacji NGO, brak w nim długofalowych, konkretnych i dobrze zdefiniowanych celów, niedoceniecie innych narzędzi działania i współpracy;
- Fasadowość programów i strategii: zbyt ogólne i rozmyte postulaty, zamiast konkretnych celów i planów działania;
- Wzajemne niedoceniecie narzędzi współpracy pozafinansowej

SZANSE

Szanse z zewnątrz:

- Moda na ekonomię społeczną
- Możliwość korzystania z różnorodnych źródeł finansowania zarówno dla NGO's jak i dla administracji (w tym w ramach partnerstwa publiczno – społecznego)
- Możliwość współpracy międzysektorowej- znowelizowana ustawa o działalności pożytku publicznego proponuje wiele narzędzi, wykorzystanie których pozwoli podnieść jakość współpracy (np.: inicjatywa lokalna, fundusz pożyczkowy, małe dotacje, rady pożytku publicznego)
- Coraz więcej dobrych praktyk, które można przeszczepiać na grunt krakowski (np. fundusz wkładów własnych)

Szanse z przyszłości:

- Uchwała o konsultacjach z organizacjami pozarządowymi i radą pożytku publicznego
- Uchwała o przygotowaniu Wieloletniego Programu Współpracy
- Uchwała o dzielnicowych centrach współpracy – współpraca rad dzielnic z lokalnymi organizacjami pozarządowymi

OGRANICZENIA

- Kodeks Postępowania Administracyjnego
- Trudności w interpretacji niektórych przepisów prawa
- Nienajlepsza kondycja finansowa miasta
- Niejasne prognozy dotyczące możliwości finansowania działań ngo i administracji ze środków UE